

Sesijas dokuments

B8-0241/2017

31.3.2017

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par sarunām ar Apvienoto Karalisti saistībā ar tās paziņojumu par nodomu izstāties no Eiropas Savienības,

saskaņā ar Reglamenta 123. panta 2. punktu

par sarunām ar Apvienoto Karalisti saistībā ar tās paziņojumu par nodomu izstāties no Eiropas Savienības
(2017/2593(RSP))

Gabriele Zimmer, Martina Anderson, Barbara Spinelli, Lynn Boylan, Matt Carthy, Liadh Ní Riada, Kateřina Konečná, Marina Albiol Guzmán, Paloma López Bermejo, Rina Ronja Kari, Patrick Le Hyaric, Martina Michels, Cornelia Ernst, Marie-Christine Vergiat, Marisa Matias, Eleonora Forenza, Maria Lidia Senra Rodríguez, Lola Sánchez Caldentey, Tania González Peñas, Estefanía Torres Martínez, Xabier Benito Ziluaga, Miguel Urbán Crespo

GUE/NGL grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par sarunām ar Apvienoto Karalisti saistībā ar tās paziņojumu par nodomu izstāties no Eiropas Savienības (2017/2593(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. panta 5. punktu,
 - ņemot vērā LES 8. pantu,
 - ņemot vērā LES II sadaļu „Noteikumi par demokrātijas principiem”,
 - ņemot vērā 1990. gada 28. aprīlī Dublinā notikušās Eiropadomes īpašās sanāksmes secinājumus,
 - ņemot vērā 2014. gada 13. novembra rezolūciju par miera procesu Ziemeļīrijā¹,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā ikvienai dalībvalstij ir tiesības izstāties no ES demokrātiskā ceļā;
- B. tā kā Apvienotā Karaliste ir daudznacionāla valsts un visi tās iedzīvotāji ir pelnījuši tādu pašu cieņu;
- C. tā kā Īrijas un Lielbritānijas valstspiederīgo brīva pārvietošanās starp Īrijas un Lielbritānijas salām bija iespējama vairākas desmitgades, pirms abas valstis pievienojās EEK 1973. gadā; tā kā AK un Īrijas divpusējie nolīgumi var būt lietderīgi draudzīgu risinājumu rašanā par turpmākajām ES un AK attiecībām;
- D. tā kā Skotijas parlaments ir nobalsojis par referendumu Skotijas neatkarības jautājumā rīkošanu;
- E. tā kā Īrijas mieru varētu apdraudēt jebkāda veida robežas atjaunošana starp Īrijas salas ziemeļiem un dienvidiem; tā kā Lielās piektdienas vienošanās paredz trīs aspektu līdzsvaru: attiecības Īrijas ziemeļos, starp Belfāstu un Dublinu, un starp Dublinu un Londonu;
- F. tā kā jebkāda veida tirdzniecības šķēršļi — gan tarifu, gan beztarifu — šajā salā nopietni ietekmētu jau izsenis izveidotas visu salu aptverošas nozares un pārstrādes sakarus;
- G. tā kā lauksaimniecības un pārtikas izstrādājumu nozare Īrijā darbojas augstākā mērā integrētā veidā, jo daudzas sfēras pēc sava rakstura aptver visu salu pilnībā; tā kā robežkontroles atjaunošana Īrijā, tostarp izcelsmes pārbaudi, importa licenču prasību, dokumentu kārtošanas un papildu papīra formalitāšu, kā arī fizisko robežu pārbaudi atjaunošana nopietni apdraudēs šo nozari gan ziemeļos, gan dienvidos; tā kā beztarifu piekļuves zivju resursiem un zivsaimniecības produktiem atcelšana varētu nopietni

¹ OV C 285, 5.8.2016., 9. lpp.

apdraudēt zivsaimniekus, ražotājus un papildinošās nozares visā Īrijas salas teritorijā; tā kā nespēja garantēt vēsturisku savstarpēju piekļuvi visas salas zivsaimniekiem kaitētu ziemeļiem un dienvidiem;

- H. tā kā *Brexit* Īriju ietekmēs īpaši stipri, jo Īrijas ziemeļu daļas izstāšanās no vienotā tirgus un muitas savienības radīs lielu politisko, sociālo un ekonomisko kaitējumu visai Īrijas salai, ja šo ietekmi neamortizē, vienojoties par mobilitāti, izcelsmes noteikumiem un uzkrāšanu;
- I. tā kā var tikt zaudētās vairāk kā 12 000 to ES robežstrādnieku darbvietas, kas strādā Gibraltārā, iespējams, izraisot sociāli un ekonomiski katastrofālas sekas gan Gibraltārā, gan Spānijas kaimiņreģionos, ja šī ietekmes netiek mazināta ar tādas pašas vienošanās palīdzību;
- J. tā kā ir pieaudzis demokrātijas deficīts, ko rada ES rīcībpolitikas un varianti, un tā kā tas ir uzskatāms par milzīgu problēmu, jo daudzi iedzīvotāji domā, ka iestādes viņus nepārstāv; tā kā šo problēmu var atrisināt tikai, īstenojot radikālas politiskas izmaiņas un nodrošinot pārredzamību, atvērtību un aizstāvot demokrātijas vērtības, mieru, iecietību, progresu, solidaritāti un tautu sadarbību;
- K. tā kā *Brexit* īpaši ietekmē aptuveni 1,2 miljonu britu, kas dzīvo citās ES dalībvalstīs, un vairāk kā 3 miljonus ES dalībvalstu valstspiederīgo, kas dzīvo Lielbritānijā, neieskaitot 1,8 miljonus cilvēku, kuri dzīvo Ziemeļīrijā un kuriem ir juridisks pamats kļūt par Īrijas valstspiederīgajiem, un līdz ar to — arī par ES pilsoņiem;
- L. tā kā AK joprojām ir jāievēro starptautiskās tiesības un tai ir jāturpina ievērot savas saistības attiecībā uz starptautiskiem līgumiem, kurus tā ir parakstījusi, tostarp Eiropas Cilvēktiesību konvencija, Eiropas Sociālā harta un Parīzes klimata nolīgums;
- M. tā kā, nepastāvot divpusējam tirdzniecības nolīgumam, gan ES, gan AK būtu savstarpēji jāpiemēro STO saistošās tarifu likmes;
- N. tā kā ES jau ir apliecinājusi, ka ir iespējams rast pragmatiskus risinājumus, ar kuriem noregulē sarežģītas teritoriālas situācijas,

I. Vispārīgi principi

1. atzīst un ievēro to, ka lielākā daļa vēlētāju visā Lielbritānijā balsoja par izstāšanos no ES;
2. atzīst un novērtē to, ka lielākā daļa vēlētāju Ziemeļīrijā un Skotijā balsoja par palikšanu Eiropas Savienības sastāvā;
3. uzskata, ka ir jāaizsargā visu AK veidojošo daļu intereses un to politiskie pārstāvji ir jāiekļauj sarunās;
4. noraida jebkāda veida spiedienu vai šantāžu, kas varētu tikt īstenots sarunu procesā; uzsver to, ka nedz 50. panta iedarbināšana, nedz citas Līgumu normas nedrīkst izmantot, lai liktu nepamatotus šķēršļus lēmuma izstāties no ES īstenošanai; uzsver vajadzību sarunas risināt iespējami visatklātākajā un pretīmnākošākajā veidā, ievērojot

godīgas sadarbības principu, vienlaikus izvairoties no nevajadzīgu šķēršļu likšanas to rezultātu sasniegšanai, par kuriem ir panākta vienošanās;

5. noraida jebkādus mēģinājumus drošības un aizsardzības jautājumus izmantot kā tirgošanās argumentu, lai sarunās vienotos par citām sadaļām;
6. uzsver, ka Eiropas Parlamenta piekrišana gaidāmo sarunu rezultātiem ir pamatota tikai tad, ja Parlamenta ar likumu noteiktās tiesības saņemt informāciju tiek ievērotas visos sarunu posmos un ja leģitīmie EP pārstāvji var aktīvi piedalīties ES nostāju izstrādes procesā; tajā pašā laikā prasa, lai EP nostāju izstrādes atbilstošie procesi tiktu stingri nostiprināti Parlamenta darbā;
7. uzstāj, ka neviens ES un AK nolīgums nedrīkst pazemināt standartus, tostarp vides, sociālos, darba ņēmēju tiesību un patērētāju aizsardzības standartus dalībvalstīs un/vai Eiropas Savienībā; tādā pat mērā uzstāj, lai ES un AK nolīgumi nedz grautu finanšu stabilitāti, atvieglojot finanšu pakalpojumu liberalizāciju, nedz iekļautu pienākumus liberalizēt publiskos pakalpojumus;
8. apliecina vēlmi panākt taisnīgu nolīgumu par turpmākajām ES attiecībām ar AK, aizstāvot visu to peronu intereses, kas dzīvo citās jurisdikcijās;

II. Izstāšanās nolīgums

II.1 Tiesības

9. uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi ātri un bez nosacījumiem panākt juridisko noteiktību attiecībā uz ES pilsoņiem, kas dzīvo Apvienotajā Karalistē, un Lielbritānijas pavalstniekiem, kas dzīvo citās dalībvalstīs, pamatojoties uz savstarpējību un nediskrimināciju;
10. uzskata, ka šādas tiesības ietver, bet neaprobežojas ar: uzturēšanās tiesībām, tiesībām uz vienlīdzīgu attieksmi, sociālām tiesībām, tiesībām izmantot publiskos pakalpojumus, tostarp saņemt veselības aprūpi, tiesībām uz sociālā nodrošinājuma priekšrocību izmantošanu citās dalībvalstīs, tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanu, akadēmisko diplomu un profesionālo kvalifikāciju savstarpēju atzīšanu, tostarp *Erasmus* programmas, turpināšanu pašreizējā līmenī un studentu, akadēmiskā personāla un mākslinieku mobilitāti;
11. attiecībā uz sociālā nodrošinājuma koordināciju prasa arī turpmāk piemērot klauzulu par Regulu 883/2004, Īstenošanas regulu (EK) Nr. 987/2009 un Regulu (EK) Nr. 859/2003, lai aizsargātu pašreizējās tiesības, līdz tiek panākts nolīgums par turpmākajām ES un AK attiecībām; mudina dalībvalstis un AK parakstīt un ratificēt Eiropas Konvenciju par sociālo drošību (*ETS* Nr. 078);
12. aicina ES iestādes un AK valdību trīs mēnešu laikā radīt juridisku kārtību, ar ko tiktu aizsargātas un saglabātas to ES pilsoņu un AK pavalstnieku tiesības un juridiskais statuss, kas ir izmantojuši tiesības uz pārvietošanās brīvību, kuras ir paredzēta ES Līgumos un Direktīvā 2004/38/EK; prasa, lai šī kārtība tiktu negrozītā veidā un pilnībā iekļauta izstāšanās nolīgumā un tiktu transponēta turpmāko attiecību regulējumā;

13. prasa īpašu uzmanību pievērst darba ņēmēju mobilitātei (pārvietojušies darba ņēmēji, pārrobežu darba ņēmēji un pierobežu darba ņēmēji), ar īpaši ciešu uzmanību un sapratni izturoties pret unikālajām situācijām, kas ir izveidojušās Īrijā un Gibraltārā; uzskata, ka ir jārod risinājums arī attiecībā uz norīkotajiem darba ņēmējiem;

II.2 Finansējums

14. uzskata, ka pirmajam solim, ar ko sekmētu AK un ES finanšu noregulējuma nolīguma noslēgšanu, vajadzētu jo īpaši būt tādas metodoloģijas definēšanai, ko piemēro, nosakot ES kopējo atbildību un aktīvus un AK daļu tajos; tas attiecas arī uz maksājumiem, kas ir jāveic, ņemot vērā AK daļu neveiktajos maksājumos;
15. uzskata, ka attiecībā uz līdzekļiem un programmām, kuru finansējuma termiņš pārsniedz paredzēto AK izstāšanās no ES datumu, AK saistības būtu jā saglabā tā, lai tās neapdraudētu minēto programmu īstenošanu, kamēr AK nav izstājusies no ES; uzskata, ka, ja AK nolemj piedalīties ES programmās, tā arī turpmāks segs savu finansējuma daļu;

II.3 Īrija

16. konstatē, ka, kopš 2007. gadā tika ratificēta Lielās piektdienas vienošanās un tika atjaunota varas kopīga īstenošana, Eiropas Savienība ir bijusi svarīgs miera iedibināšanas Īrijā partnere, kas ir sniegusi nozīmīgu politisko atbalstu un finanšu palīdzību, kuri ir veicinājuši lielāku ekonomisko un sociālo progresu, kurš aptver visu salu;
17. konstatē ES pienākumu aizsargāt Lielās piektdienas vienošanās garantijas, tostarp politiskās institūcijas, cilvēktiesību aizsardzības garantijas, visas Īrijas struktūras un cilvēku konstitucionālās un legālās tiesības izmantot tiesības uz pašnoteikšanos;
18. atzīst, ka saskaņā ar Lielās piektdienas vienošanos personām, kas ir dzimušas Īrijas salā — gan tās ziemeļos, gan dienvidos — ir automātiskas tiesības vai nu uz Īrijas, vai Lielbritānijas pilsonību, vai uz abām, un saskaņā ar tiesībām uz Īrijas pilsonību — arī uz ES pilsonību;
19. prasa, lai Ziemeļīrijai noteiktu īpašu statusu Eiropas Savienībā, kas nodrošinātu Ziemeļīrijas iespēju kļūt par ES locekli, saglabātu tās dalību muitas savienībā, vienotajā tirgū un Eiropas Savienības Tiesas jurisdikciju pār to; papildus tam prasa saglabāt četras brīvības: preču, personu, pakalpojumu un kapitāla apriti;
20. prasa arī turpmāk īstenot šobrīd Ziemeļīrijā ievērotās pilsoņu tiesības iegūt Īrijas un līdz ar to arī ES pilsonību; papildus tam prasa arī turpmāk ievērot tiesības un atbildību, kas izriet no ES pilsonības institūta;
21. prasa, lai arī turpmāk tiktu saglabātas finanšu līdzekļu plūsmas, kas ir uzskatāmas par galveno elementu miera procesa nostiprināšanā un virzīšanā;
22. prasa pilnībā ievērot un turpmāk nodrošināt kopīgo ceļojumu zonu starp Īriju un AK, jo šī prasība ir jebkādas vienošanās ārkārtīgi svarīga sastāvdaļa;

23. uzstāj uz Lielās piektdienas vienošanās un turpmāko nolīgumu pilnīgu īstenošanu;
24. saprot, ka Īrijas salā var notikt nopietnas un nozīmīgas sociālas un ekonomiskas pārvērtības, ko izraisīs ikviens turpmākais ES un AK nolīgums; prasa, lai ES darītu visu, kas ir tās spēkos, — politiski un ekonomiski — noplūkā mazināt negatīvo ietekmi, no kuras var ciest Īrijas sala;
25. uzskata, ka ES ir jāatzīst Īrijas intereses, ņemot vērā jebkādu Lielbritānijas agresiju saistībā ar teritoriālajiem strīdiem par *Carlingford Lough* un *Lough Foyle*;

III. Pārejas noteikumi

26. atgādina, ka līdz brīdim, kad tiks noslēgts izstāšanās nolīgums, AK ir pilnvērtīga ES dalībvalsts, kura izmanto tiesības un pilda pienākumus, kas izriet no tās dalības Eiropas Savienībā, tostarp attiecībā uz godīgu sadarbību un to, ka tā apņemas nebloķēt lēmumus, kas to neskar;
27. uzskata par lietderīgu nolūkā nodrošināt juridisko noteiktību un tiesiskumu, izstāšanās sarunu laikā izstāšanās nolīgumā paredzēt pārejas noteikumus, ar kuriem reglamentētu ES tiesu (Tiesas un pirmās instances tiesas) pieņemto spriedumu tvērumu, izpildi un pārsūdzēšanas līdzekļus attiecībā uz ES tiesību pārkāpumiem, kuriem var būt ilgtermiņa ietekme — ilgāka par sarunu periodu — uz, cilvēktiesībām un pamatbrīvībām;
28. uzskata, ka AK izstāšanās ietekmei uz pašreizējo 2014.-2020. gada daudzgadējo finanšu shēmu (DFS) un saistītajām ikgadējām budžeta procedūrām ir jābūt pēc iespējas mazākai; uzsver, ka pilnībā ir jāsauglabā kohēzijas un strukturālie fondi;
29. uzsver, ka ES pēc izstāšanās nolīguma ir ar AK jācenšas noslēgt pārejas nolīgumu, lai novērstu tirdzniecības sakaru pārtraukšanu laikā, kad apspriedīs turpmākās tirdzniecības attiecības, ņemot vērā katras dalībvalsts un trešās valsts intereses;
30. uzsver to pārejas nolīgumu nozīmi, ar kuriem nodrošina to, lai izglītības vai apmācības kursu dalībniekiem (gan augstskolu bakalaura, gan maģistra diploma programmu studentiem, stažieriem vai citu veidu profesionālās apmācības dalībniekiem) vai mobilitātes vai apmaiņas programmu dalībniekiem brīdī, kad AK oficiāli vairs nebūs dalībvalsts, būtu iespēja pabeigt minētos kursus vai programmas saskaņā ar tādiem pašiem finanšu un juridiskiem nosacījumiem, ar kādiem viņi tos uzsāka;

IV. Turpmākās attiecības

31. uzskata, ka turpmākajām ES un AK attiecībām ir jābalstās uz cilvēka cieņas, brīvības, demokrātijas, vienlīdzības, tiesiskuma un cilvēktiesību ievērošanas principiem, tostarp pie minoritātēm piederušo personu tiesību ievērošanu;
32. uzsver, ka jaunajās sarunu, kurās ar AK noslēdz nolīgumu, pilnvarās būtu jātver demokrātijas un obligātā cilvēktiesību klauzula, tostarp visas tiesiskās saistības, kas ir obligāti jāiekļauj visos ar trešām valstīm noslēgtajos nolīgumos;
33. uzskata, ka AK izstāšanās no Eiropas Cilvēktiesību konvencijas ārkārtīgi apgrūtinātu jebkādu turpmāko sadarbību pilsonisko brīvību, tiesiskuma un iekšlietu jomā; tādēļ cieši

mudina AK arī turpmāk būt Eiropas Cilvēktiesību konvencijas dalībvalstij;

34. uzskata, ka īpaša uzmanība būtu jāvelta personas datu aizsardzībai, ņemot vērā plašo to jomu klāstu, uz kurām tā attiecas; tādēļ aicina abas sarunu puses vismaz saglabāt pašreizējos standartus, kas ir izstrādāti Eiropas līmenī, vienlaikus nepieļaujot mēģinājumus pieņemt jaunus un *ad hoc* regulējumus; tādēļ izņēmumus no atjauninātajām datu aizsardzības normām atļaut nedrīkstētu;
35. uzskata, ka turpmākās attiecības vismaz būtu jābalsta uz kopīgiem standartiem virknē jomu, tostarp attiecībā uz vidi, pārtikas nekaitīgumu, finansiālo regulējumu, darba ņēmēju tiesībām un sociālām tiesībām; turklāt uzskata, ka nekādā ziņā minētie standarti nedrīkst būt zemāki par Eiropas Savienībā patlaban spēkā esošajiem standartiem;
36. uzsver, ka ES standartiem, ar kuriem apkaro nodokļu nemaksāšanu, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas, ir jābūt stingram jebkura ES un AK nolīguma priekšnosacījumam; turklāt uzskata, ka nekādā ziņā minētie standarti nedrīkst būt zemāki par Eiropas Savienībā patlaban spēkā esošajiem standartiem;
37. pauž viedokli, ka ikviens Komisijas lēmums trešai valstij paredzēt vienlīdzīgu statusu no finanšu tirgus regulējuma viedokļa, būtu jāpārbauda Eiropas Parlamentam;
38. ir nobažījies par to, ka to virkne multinacionālo uzņēmumu, kuru mītnes patlaban atrodas AK, ir paziņojuši par savu ieceri pārcelties uz kādu kopējā tirgus valsti, ja AK, ES un trešo valstu tirdzniecības attiecībās no jauna tiks ieviesti augstāki tarifi, beztarifu tirdzniecības šķēršļi un izcelsmes noteikumu ierobežojumi; nosoda spiedienu un šantāžu, kuru ekonomikas un finanšu jomā īsteno korporācijas, kuru galvenais nolūks ir sarežģīt dalībvalsts lēmumu izstāties no ES; apliecina solidaritāti ar visiem darba ņēmējiem, kas cīnās, lai aizstāvētu savas darbvietas un tiesības;
39. uzsver, ka tirdzniecības nolīgums nav piemērots tiesību akts, ar ko var risināt jautājumus, kas skar ES un AK regulatīvo sadarbību; uzsver, ka, veidojot turpmākās tirdzniecības un ekonomiskās attiecības, nedrīkst atkārtot pieeju, kuru piekopa CETA un TTIP ietvaros, jo šāds risinājums iesaldētu vai vēl vairāk samazinātu ES vai AK standartus, lai saglabātu „regulatīvo izlīdzināšanu”; uzstāj uz to, ka ir jānodrošina finanšu nozares laba pārraudzība un regulēšana, panākot augstāko iespējamo standartu ievērošanu nākotnē gan Eiropas Savienībā, gan Apvienotajā Karalistē; atgādina, ka Parlaments ir noraidījis šā brīža ES brīvās tirdzniecības rīcībpolitiku un ieguldītāju un valsts strīdu izšķiršanas (IVSI) normas, kas tādā vai citādā veidā ir iekļautas divpusējos tirdzniecības nolīgumos; prasa, lai darba ņēmēju tiesību aizsardzība un vide būtu galvenais turpmāko ES un AK ekonomisko attiecību balsts;
40. norāda, ka ir jāmazina AK izstāšanās no ES ietekme uz jaunattīstības valstīm, kas mēdza eksportēt uz AK, izmantojot ES vispārējo preferenču sistēmu; mudina AK valdību sagatavoties līdzīgas preferenču sistēmas ieviešanai attiecībā uz jaunattīstības valstīm;
41. pauž viedokli, ka spēkā esošie divpusējie, vairākpusējiem un daudzpusējiem tirdzniecības nolīgumi ir jāpārskata, ņemot vērā jauno situāciju, lai novērstu juridisko nenoteiktību un līdz ar to — arī ar trešām valstīm saistītas problēmas; uzsver vajadzību šajā procesā

grozīt vai sarunu ceļā noslēgt jaunus nolīgumus ar trešām valstīm un sociālu un ekoloģisku virzību un sadarbību padarīt par šo jauno nolīgumu galveno priekšmetu, lai risinātu ekonomiskas un sociālas problēmas, kuras sekmēja *Brexit* lēmuma pieņemšanu; jo īpaši norāda, ka tirgus piekļuves kvotas, kas attiecībā uz lauksaimniecību ir noteiktas noslēgtajos tirdzniecības nolīgumos, ir jāsamazina un jāpielāgo, ņemot vērā šā brīža tirdzniecības sakaru īstenību, kas pastāv partneru un ES 27 dalībvalstu starpā;

42. uzsver, cik svarīga AK kā tirdzniecības partnere ir no Īrijas lauksaimniecības un pārtikas izstrādājumu nozares viedokļa, jo tās īpatsvars atsevišķu lauksaimniecības un pārtikas izstrādājumu nozaru eksportā ir vairāk kā 50 % un vairāk kā 40 % no lauksaimniecības un pārtikas produktu importa; papildus tam uzsver negatīvo ietekmi, kāda *Brexit* var būt uz zivsaimniecības nozari;
43. uzsver, ka ikvienā turpmākā ar AK noslēgtā nolīgumā nedrīkst paredzēt sociālo dempingu; tādēļ mudina AK sekot Īrijas piemēram un parakstīt un ratificēt pārskatīto Sociālo hartu un Papildu protokolu, ar kuru paredz kolektīvo prasījumu sistēmu;
44. atbalsta AK turpmāku sadarbību ar ES virknē sfēru, tostarp izglītības, pētniecības un zinātnes, veselības aprūpes, enerģētikas, vides aizsardzības un pārtikas nekaitīguma jomā; papildus tam atbalsta AK turpmāku līdzdalību projektos, ar kuriem aizsargā mazākas Eiropas valodas, īstenojot dažādās ES programmas; uzskata, ka turpmākā AK līdzdalība dažādās ES programmās būtu jābalsta uz taisnīgu finansiālu ieguldījumu šajās programmās;
45. uzskata, ka turpmākajos sadarbības nolīgumos būtu jāietver arī AK iespējamās dalības finanšu nosacījumi struktūrās un nolīgumos, kas ES budžetu neietekmē, piemēram, Eiropas Attīstības fondā, trasta fondos un Eiropas Investīciju bankā;
46. uzskata, ka katrai dalībvalstij vajadzētu būt tiesībām veidot attiecības ar AK, pamatojoties uz savstarpēju interešu, tautu draudzības un suverēnu valstu sadarbības principiem, pienācīgi ņemot vērā ES un AK nolīguma galīgo versiju;

V. Saistīti jautājumi

47. uzskata, ka būtu jāpielāgo Īrijas pārstāvības struktūras, lai ņemtu vērā Īrijas/ES pilsoņus Īrijas ziemeļos;
48. uzsver vajadzību ES un visām ieinteresētajām pusēm veikt īpašus pasākumus jomās, kurās tās attiecīgi ir kompetentas, lai nodrošinātu atbalstu reģioniem, kurus *Brexit* skars sevišķi stipri;

VI. Cita Eiropa

49. uzskata, ka politika ir jāmaina pašos pamatos, atsakoties no rīcībpolitikas, kuru ES īsteno patlaban un kuru atbalsta daudzas dalībvalstis, un pievēršoties rīcībpolitikai, ar kuras palīdzību rada ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi un pilnu nodarbinātību un paredz izskaust nabadzību, sociālo atstumtību un ienākumu nevienlīdzību pašās dalībvalstīs un to starpā;
50. uzsver, ka *Brexit* būtu jāuztver kā citas Eiropas celtniecības izaicinājums un uzdevums

to darīt; uzskata, ka pierāda nepieciešamību pēc vienlīdzības, sociālā progresa un miera Eiropas un ka tā ir jāveido tad, ja tam piekrīt tautas un pilsoņi un tās veidošanā piedalās tautas un pilsoņi, kā arī, nodrošinot dalībvalstu vienlīdzīgas tiesības;

51. prasa izbeigt ES taupības rīcībpolitiku, tostarp atceļot fiskālo paktu; tā vietā prasa īstenot publiskas investīcijas reālajā ekonomikā, kurā galvenā uzmanība būtu pievērsta pienācīgu un drošu darbvietu izveidei, īstenojot aktīvu rīcībpolitiku, ar ko izskauž nevienlīdzību un nabadzību un sekmē publisko kontroli pār banku nozari un tās decentralizāciju;
52. mudina Komisiju noskaidrot pasākumus, kas ir nepieciešami, lai ES pievienotos pārskatītajai Eiropas Sociālajai hartai, un ierosināt šā mērķa sasniegšanas grafiku; uzskata, ka šie pasākumi būtu jāveic, lai pārskatīto Eiropas Sociālo hartu padarītu par vienu no ES stūrakmeņiem;
53. uzskata, ka Eiropai būtu jānodrošina pamattiesību un brīvību ievērošana, dalībvalstu solidaritāte, atbalstot augšupejošu sociālo un ekonomisko izlīdzināšanos un tautu un reģionu kohēziju;
54. noraida Eiropas drošības stratēģiju un tās kopējo ārējo un drošības politiku (KĀDP) un kopējo drošības un aizsardzības politiku (KDAP) un stingri iebilst pret ES un AK sadarbību šajā nozarēs; prasa izbeigt ES un NATO sadarbību un noraida pašreizējo NATO paplašināšanās politiku; papildus tam prasa, lai tiktu nojauktas visas Eiropā esošās militārās bāzes un NATO izbeigtu savu eksistenci; noraida Eiropas aizsardzības savienību; uzstāj, ka *Brexit* nedrīkst kalpot par militāro izdevumu palielināšanas ieganstu, un tādēļ iestājas pret dalībvalstu drošības un aizsardzības budžeta palielināšanu; noraida jebkādu ES budžeta izmantošanu militāriem vai civilmilitāriem mērķiem; uzstāj, ka dalībvalstīm ir jācenšas nodrošināt mieru;

VII. Nobeiguma noteikumi

55. prasa, lai Eiropas Parlamentu nekavējoties un pilnībā informētu visos sarunu un starptautisko nolīgumu noslēgšanas procedūras posmos, kā tas ir paredzēts Līguma par ES darbību 218. pantā, nodrošinot to, lai Parlaments varētu īstenot demokrātisko kontroli un pieņemt lēmumu attiecībā uz attiecīgo nolīgumu;
56. aicina Padomi un Komisiju, nosakot sarunu pilnvarojumu, ņemt vērā Parlamenta nostāju un šo pilnvarojumu publiskot;

o
o o
57. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī visu dalībvalstu valdībām un parlamentiem.